

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

49
05

គុណការកំពូល

សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី

លេខ: ២០៧

ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២

សាលដីកា

លេខ: ៥៧១ ញ-

ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣

សាលដីកា

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

គុណការកំពូល

បានបញ្ចប់ការទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ នៅសាលសវនាការជាសាធារណៈ នៅ
ថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ។

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជម្រះ

១-ឯកឧត្តម		ជាប្រធាន
២-លោក		ជាចៅក្រម
៣-លោក		ជាចៅក្រម
៤-លោក		ជាចៅក្រម
៥-លោក		ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

លោកស្រី

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើមចោទ: ឈ្មោះ: សុផានីម (ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទស្រី អាយុ៤៧ឆ្នាំ
ជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិក្បាលកោះ សង្កាត់កោះទ្រង់ ក្រុងក្រចេះ ខេត្តក្រចេះ ។

មានលោក ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិ ។

ឆ្មោះឆ្លើយ: ឈ្មោះ: រិទ្ធី (ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៣៨ឆ្នាំ
ជាតិខ្មែរ មានទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិកណ្តាលកោះ សង្កាត់កោះទ្រង់ ក្រុងក្រចេះ ខេត្តក្រចេះ ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង:

-សុំបដិសេធសក្ខីភាពរដ្ឋប្បវេណី ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ ។

២៤

49
TH

-សុំគ្រប់គ្រងដីភូមិទំហំ ៩៥ គុណ ២៨០ម និងផ្ទះទំហំ ៩,៧៥ គុណ ១២ម ។

អំពីអង្គហេតុ និង ចំណុចវិវាទ

ក.អំពីអង្គហេតុ ជាមូលហេតុនៃការធានា:

តាមពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១០ របស់ដើមចោទឈ្មោះ: [REDACTED] សុជាតីម
បញ្ជាក់ថា: កាលពីឆ្នាំ១៩៧៩ ម្តាយខ្លួន និងក្រុមគ្រួសារបានមករស់នៅកាន់កាប់គ្រប់គ្រងដី
និងផ្ទះនៅឆ្នាំ២០០១ ខ្លួនបានទៅរកការងារធ្វើនៅភ្នំពេញ ហើយបានទៅមកថែរក្សាដី ផ្ទះ និង
ម្តាយ ព្រមទាំងបានផ្តល់ប្រាក់មកឲ្យម្តាយ និងកូនជាប្រចាំ ។ លុះដល់ឆ្នាំ២០០៣ ម្តាយខ្លួន
បានទទួលមរណៈភាព ដោយខ្លួនមិនបានដឹងទេ រហូត ១៥ថ្ងៃ ក្រោយមក ទើបបានទទួល
ដំណឹងនេះ ប៉ុន្តែពីបុណ្យសពគេធ្វើរួចរាល់ហើយ ។ ចំណែកដី ផ្ទះនេះមានបងស្រីឈ្មោះ: [REDACTED]
សាក្សី និងកូនខ្លួនរស់នៅចំនួន ២នាក់ រហូតដល់ថ្ងៃទី១៣-៨-២០១០ ឈ្មោះ: [REDACTED] សាក្សី ជាបង
ស្រីទទួលមរណៈភាពដែរ ខ្លួនបានចាត់ចែងធ្វើបុណ្យសពនេះ ជាម្ចាស់ដើមបុណ្យ ។ នៅយប់
ថ្ងៃទី១៩-៨-២០១០ ឈ្មោះ: [REDACTED] រួត បានយកលក្ខន្តិកៈផ្ទៃមរតកមកឲ្យខ្លួនមើល ។ ផ្ទះ ដីដែល
ខ្លួនកាន់កាប់គ្រប់គ្រងតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ បែរជាប្រគល់ទៅឲ្យអ្នកដែលមិនបានគ្រប់គ្រងថែរក្សា
ទៅវិញ ខ្លួនបដិសេធលក្ខន្តិកៈនេះ ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៨(គ) ចុះថ្ងៃទី២៥-ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០ របស់
សាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

- ១-បដិសេធលក្ខន្តិកៈផ្ទៃមរតក ចុះថ្ងៃទី២២-០១-២០០៣ ចោលជាអសារបង់ ។
- ២-ទទួលស្គាល់ការទាមទាររបស់ដើមចោទពីសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីទំហំ ក្បាល ៩ម៉ែត្រ
បណ្តោយ ២៨០ម៉ែត្រ និងផ្ទះរៀង ៣ខ្នង សង់ពីឈើលើដីនេះ ទំហំ ៩,៧ម៉ែត្រ បណ្តោយ
១២ម៉ែត្រ មានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិក្បាលកោះ សង្កាត់កោះទ្រង់ ក្រុងក្រចេះ ខេត្តក្រចេះ មានព្រំ
ប្រទល់: ខាងជើងជាប់ឈ្មោះ: [REDACTED] ស៊ីយ៉ូត ,ខាងត្បូងជាប់ [REDACTED] ហាវ៉ិត ,ខាងលិចជាប់ទន្លេមេគង្គ ,
ខាងកើតជាប់ [REDACTED] នឹម ព្រមទាំងប្រគល់ដី និងផ្ទះនេះឲ្យដើមចោទឈ្មោះ: [REDACTED] សុជាតីម គ្រប់
គ្រង កាន់កាប់ចាប់ពីថ្ងៃសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរ ។
- ៣-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់ចុងចម្លើយ ។
- ៤-សាលក្រមនេះ ទាញហេតុផលដោយផ្ទាល់មាត់ចំពោះមុខតុលាការ និងប្រកាសជា
សាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៥-១០-២០១០ ។ បើកផ្លូវប្តឹងឧទ្ធរណ៍តាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១៦ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១០ របស់ឈ្មោះ: [REDACTED]
វិទ្យុ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០៨(គ) ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០
របស់សាលាដំបូងខេត្តក្រចេះ គ្រងចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ០២- ក្រ VI យ ចុះថ្ងៃទី៣០-ខែមករា ឆ្នាំ២០១១
របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ:

១-បានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៤-១១-២០១០ របស់ឈ្មោះ: [REDACTED] វិទ្យុ ។

២-តម្កល់សាលក្រមលេខ ០៨(ត) ចុះថ្ងៃទី២៥-១០-២០១០ របស់ដំបូងខេត្តក្រចេះ ទុកជាបានការដដែល ។

៣-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាបន្ទុករបស់ភាគីចុងចម្លើយ ។

៤-សាលដីកានេះ ប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី៣០-០១-២០១២ ។

-បើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខរយៈពេល ១ខែ ក្រោយពីបានទទួលលិខិតជូនដំណឹងអំពីសាលដីកានេះ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៤៩ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ របស់ឈ្មោះ: [REDACTED] វិទ្យុ ប្តឹងមិនសុខនឹងសាលដីកាជម្រះរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០២-ក្រ VI យ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

ខ.អំពីសេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់គូភាគី:

ឈ្មោះ: [REDACTED] វិទ្យុ ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ បានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ នាពេលសវនាការថា: ការសម្រេចសេចក្តីរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ខុសទៅនឹងឆន្ទៈរបស់យាយខ្លួន និងប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួនផង ,មានន័យថា ដីនេះយាយខ្លួនឈ្មោះ: [REDACTED] វិន បានប្រគល់ឲ្យម្តាយខ្លួន ហើយម្តាយខ្លួនមុនពេលទទួលមរណៈភាព ក៏បានផ្ទេរមរតកនេះ មកឲ្យខ្លួនជាកូនគ្រប់គ្រង ។ ហើយការផ្ទេរដីនេះ ពីយាយ [REDACTED] វិន មកឲ្យម្តាយខ្លួននោះ គឺមានលក្ខខណ្ឌចិញ្ចឹមយាយ [REDACTED] វិន ជាម្តាយអស់មួយជីវិត តែអនុញ្ញាតឲ្យឈ្មោះ: [REDACTED] វិន រស់នៅផងដែរ តែមិនមានសិទ្ធិទាមទារមរតកនេះទេ ។

សំណួរចោះ: សុំសិទ្ធិកាន់កាប់ដីជាមរតកពីម្តាយស្របច្បាប់ ។

ឈ្មោះ: [REDACTED] សុខាវុំម ជាចុងបណ្តឹងសាទុក្ខបានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍នាពេលសវនាការថា: ខ្លួនសុំបដិសេធលក្ខន្តិកៈនោះចោលទាំងស្រុង ព្រោះខ្លួនជាអ្នករស់នៅលើដីនេះ តាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩ មក ទោះបីជាខ្លួនមិនបានរស់នៅជាប់លាប់លើដីនេះ ក៏ដោយក៏ខ្លួនមានកូនរស់នៅលើដីនេះដែរ ហើយខ្លួនទៅរកស៊ីក៏មែនពិត តែខ្លួនមិនដែលបានបោះបង់ដី និងផ្ទះចោលនោះទេ តែងតែមកថែទាំជាប្រចាំ ។ ចំពោះរឿងសំណើម្តាយ ទោះខ្លួនមិននៅជិតគាត់ជាប់លាប់ក៏ខ្លួនបានធ្វើជូនម្តាយជាហូរហែរ រហូតដល់គាត់ទទួលមរណៈភាពក៏ខ្លួនជាអ្នកធ្វើបុណ្យ និងជីករណ្តៅខ្លោចដោយខ្លួនផ្ទាល់ ។

លោក [REDACTED] ជាមេធាវីតំណាងដោយអាណត្តិឲ្យឈ្មោះ: [REDACTED] សុខាវុំម បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋាននាពេលសវនាការថា: ដី និងផ្ទះទំនាស់នេះ គឺយាយ [REDACTED] វិន បានផ្ទេរឲ្យកូនក្តីខ្ញុំតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៩ ដោយមានសៀវភៅគ្រួសារជាភស្តុតាង ហើយសៀវភៅនេះ គឺជាប្រភេទបញ្ជាក់ពីភាពត្រឹមត្រូវស្របច្បាប់របស់កូនក្តីខ្ញុំដែលជាអ្នកកាន់កាប់ដី និងផ្ទះនេះ ដោយការអះអាងរបស់ឈ្មោះ: [REDACTED] វិទ្យុ គឺគ្មានភស្តុតាងនោះទេ ហើយឈ្មោះនេះ ក៏មិនបានកាន់កាប់ដី

ដាក់ស្តែងដែរ លក្ខន្តិកៈដែលគេអះអាងនោះ គឺធ្វើឡើងដោយបិទបាំងមិនឲ្យកូនក្តីខ្ញុំដឹងនៅ
ទេ ទើបតែប្អូនរបស់កូនក្តីខ្ញុំទទួលមរណៈភាពទៀត ក៏មានការបង្ហាញលិខិតនេះ ដូច្នេះ មិន
ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់នោះទេ ។ ហេតុនេះ សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ សម្រេចសេចក្តីមកត្រឹមត្រូវ
ហើយ ។

សំណូមពរ៖ សុំតម្កល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ ។

- ក្រោយពីស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់គូភាគី និងមេធាវីតំណាង
ដោយអាណត្តិរបស់ដើមចោទ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា៖ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៤៩ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ របស់ភាគី
ចុងចម្លើយឈ្មោះ [] វិទ្យុ ធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូល អាចលើករឿង
នេះ មកជំនុំជម្រះបានតាមមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពសាលាជម្រះក្តី
និងមាត្រា ២៨៣ នៃក្រមនីតិវិធីរដ្ឋប្បវេណី ។

-យល់ឃើញថា៖ ការដែលសាលាឧទ្ធរណ៍ សម្រេចតម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីរបស់
សាលាជំនុំជម្រះខេត្តក្រចេះ ទុកជាបានការ ដោយបដិសេធលក្ខន្តិកៈផ្ទេរមរតក ហើយទទួល
ស្គាល់សិទ្ធិគ្រប់គ្រងដី និងផ្ទះទំនាស់របស់ភាគីដើមចោទនោះ មិនទាន់មានមូលដ្ឋានគ្រប់គ្រាន់
នៅឡើយទេ ព្រោះថា៖

- គ្មានសំអាងហេតុក្នុងការសម្រេចបដិសេធលក្ខន្តិកៈ
- មិនបានពិចារណាអំពីអ្នកចូលរួមផ្តិតមេដៃលើលក្ខន្តិកៈដែលសុទ្ធតែជាកូនរបស់មរតក

ជន ។

-កាលបរិច្ឆេទមរណភាព មិនទាន់ច្បាស់លាស់ ។

-យល់ឃើញថា៖ សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍លេខ ០២- ក្រ VI យ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមករា
ឆ្នាំ២០១២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មិនត្រឹមត្រូវទេ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២៤៩ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ របស់ភាគី
ចុងចម្លើយ ។

២-បដិសេធសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍លេខ ០២- ក្រ VI យ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមករា
របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

៣-បញ្ជូនសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២០៧ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២ របស់
តុលាការកំពូល ត្រឡប់ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ ដើម្បីជំនុំជម្រះជាថ្មីឡើងវិញ ។

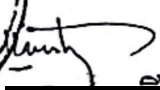
៤-ប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ជាបន្ទុករបស់ដើមចោទ ។

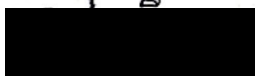
៥-សាលដីកានេះ ជំនុំជម្រះ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី២៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ។

ឯកឧត្តម		ប្រធាន
លោក		ចៅក្រម
លោក		ចៅក្រម
លោក		ចៅក្រម
លោក		ចៅក្រម
លោកស្រី		ក្រឡាបញ្ជី

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤

បានបង្គាប់ក្រុមប្រឹក្សាឧទ្ធរណ៍ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៤

